

Sygn. akt V CSK 39/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa K. J.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej
Państwowemu Szpitalowi [...] w R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 5 września 2014 r., sygn. akt V ACa 199/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka K. J. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 września 2014 r., oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach, w którym oddalono powództwo przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Państwowemu Szpitalowi [...] w R. o zapłatę kwoty 600 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury.. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należycie umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżąca oparła na przyczynie z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wskazując na występowanie dwóch istotnych zagadnień prawnych. Pierwsze wiąże z koniecznością wyjaśnienia, czy sąd ma obowiązek dopuszczenia w toku postępowania dotyczącego błędu w sztuce medycznej

dowodu z opinii innego biegłego, jeżeli jedyny biegły powołany w sprawie nie potrafił odpowiedzieć na wszystkie zadane mu pytania. Drugie zagadnienie natomiast dotyczy sytuacji procesowej związanej z zastrzeżeniami strony do opinii biegłego. Rozstrzygnięcia ma wymagać kwestia czy, jeżeli w opinii wystąpiły braki, których biegły nie jest w stanie albo nie potrafi uzupełnić strona musi wnosić o wezwanie biegłego na rozprawę, czy też może od razu wnioskować o powołanie kolejnego biegłego.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale i innych podobnych spraw, wymaga precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). W zasadzie powinno to być zagadnienie nowe, o charakterze rzeczywistym, a nie teoretycznym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi zawierać odrębne, pogłębione wywody wskazujące na zaistnienie powołanych okoliczności, uzasadniających przyjęcie skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 r., II PK 3/08, nie publ.; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06, nie publ.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.; z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 200/01, nie publ.). Wywód przedstawiony przez skarżącą nie odpowiada powyższymi wymaganiami. Po pierwsze, nie zawiera pogłębionej argumentacji o charakterze prawnym. Uzasadnienie przedstawione przez powódkę ma charakter szeregu hipotez budowanych na tle przepisów o postępowaniu dowodowym w ścisłym związku ze stanem faktycznym niniejszej sprawy. Nie został wykazany uniwersalny charakter prezentowanych wątpliwości. Przede wszystkim jednak istota zagadnień prawnych nie znajduje odzwierciedlenia w ocenie dowodów, w tym opinii biegłego, dokonanej przez Sąd orzekający w sprawie. Stanowisko powódki co do niezupełności opinii oraz braku kompetencji biegłego, w oparciu o które powódka konstruuje zagadnienia prawne instrumentalnie związane jest z jej roszczeniem i stanowi wyraz subiektywnej

oceny. Przypomnieć należy, że opinia biegłego stanowi jeden ze środków dowodowych, podlegających ocenie łącznie z wszechstronnym rozważeniem całego zebranego materiału. Ubocznie wypada również wskazać art. 398³ § 3 k.p.c., zgodnie z którym podstawą skargi kasacyjnej nie mogą stać się zarzuty dotyczące ustalania faktów albo oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania. W oparciu o zasadę słuszności, uwzględniając okoliczności sprawy i charakter dochodzonego roszczenia, oddalono wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).